

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

21. de Definitione per similitudinem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

De definitione per Accidentia.

CAPUT XX.

Cic. 1. de le-
gibus n. 21. **Tertull. in**
Apol. c. 7.

Quartum definitionis genus est per accidentia, priori haud multum dissimile, nisi quod magis vagum est, diffusum, & sine respectu ad causam. Ita describitur homo, *Animal presidum, sagax, multiplex, acutum, memor, plenū rationis, & censili.* Ita definitur fama, *velox malum, à Virgilio, & Tertulliano in apologetico c. 7. Natura fama omnibus nota est, vtrum est fama malum, quo non velocius illum: cur malum fama? quia velox? an quia plurimum mendax, quæ nec tunc quidem cum aliquid veri assert, sine mendaci virtus est: detrahens, adiiciens, demutans, de veritate? Quid quod ea illi conditio est, ut non nisi cum mentitur, persevereret; & tamdiu viuit, quandiu non probat? Siquidem vbi probavit, cessat esse, & quasi officio nunciandi functa, rem tradit: & exinde res tenetur, res nominatur.*

Plut. in
Trinummo, in Trinummo:

Blandisloquus, harpago, mendax, cuppes, auaritus

Elegans, dissipator, latebricolarum hominum corruptor,

Blandus, mops, colatus indagator, nam qui ab eo quod amat

Quām extemplo sauijs sagittis percussus est, illico res foras

Labitur, liquitur, da mihi hoc, mel meum, si me amas, iodes, &c.

Mosch. An-
hol. lib. 1. ep.
188.

quibus blandus illius & vesani monstri proprie-
ties exprimuntur. Quod Moschus etiam po-
ta disertus est prolequeutus in descriptione
Cupidinis.

Xρῶται μὲν λευκός, πυρέ δὲ ἔκελθος, διμα-

τρα δὲ αὐτῆς

Δριμύλα, καὶ φλογόεντα, καχεῖ φρένες, ἀδό-

λέλημα,

Οὐ γάρ οὐνομένη φύσιγγεται, ὃς μέλι φω-

νά.

Ην δὲ χολᾶ, νέθος τείγη ἀνήμερος ἡπεροπε-

τάς,

Οὐδὲν ἀλαζένων, δόλιον βρέφος, ἀγρια πάσ-

δει.

Εἰπόντες δὲ κάπλεον ἐχει, οὐ μόνον δὲ πρό-

σωπον.

Μοκκόλα μὲν τίνει χερύδρια, μαχαὶ δὲ

βάλλει,

Βάλλει δὲ τὸς Αχέροντα, καὶ εἰς Αἴδην βασι-

λλα.

Sic mare dicitur à D. Ambroso hospitium flu-
uiorum, fons imbrum, deriuatum alluvionum,
inuentum commeatum, quo sibi distantes po-
puli copulantur, quo præliorum remouentur
pericula, quo barbaricus furor clauditur, subū-
dium in necessitatibus, refugium in periculis,
gratia in voluptatibus, salubritas valetudinis,
separatorum coniunctio, itineris compendiū,
transfugium laborantium, subsidium vestigium,
sterilitatis alimentum. Hexam. lib. 3. c. 5.
In hoc genere sunt definitiones secundi. Mundus est æternus circuitus, spectabilis suppel-
lex, multiformis firmatio, æternus tenor, an-
fractus sine errore Sol cœli oculus, diei orna-
tus, distributor horarum, splendor sine occa-
su. Luna, Cœli purpura, Solis æmula, solamen
iter agentium, directio nauigantium, larga ro-
ris, præligerium, tempestuarum. Terra, basis collis,
meditullium mundi, fructuum mater & cu-
stos, operculum inferorum, nascentium geni-
trix, nutritrix viuentium, vitæ cellarium. Homo,
Mens in carne, spectrum temporis, speculator
vitæ, mancipium mortis, transiens viator, ani-
mal laboriosa; Mulier infatibilis bellua, ho-
mini pernicias, continua sollicitudo, pugna
nunquam desinens, continentia naufragium.
Pauperes, bonum odiosum, sanitatis mater,
curarum exilium, reppertrix sapientiae, negotiū
sine damno, possedit absque calumniis, sine
sollicitudine felicitas Senectus, mors viuen-
tium; Verbum, proditor animi; Oculi, duces
corporis, vasa luminis, indices animi.

De Definitione per similitudinem.

CAPUT XXI.

Definitionem per similia nonnulli pro-
fusi reiiciunt, quod longè ab omni proban-
di ratione disinctam esse putent. Vel enim
(inquit) qui rem per similitudines describit,
ipsius naturam nouit, veligaorat. Si nouit,
quanto melius est rei naturam expromere,
quam vanas imagines & umbras consecrari?

Si

Definitio per similia Si vero nescius est, quo pacto sinceram imaginem subiicit oculis, eius ipsius quod minime dignoscere potuit? Sed has argutias rationes non est invenire.

& virus doctissimorum hominum refellit, qui plurimum non modò ad delectandum sed etiā ad persuadendum in definitionibus, persimilis, fatentur esse lubsidij. Rei enim cognitionem confusam, veluti quibusdam radib⁹ vestiunt, & stauis in animos mentemque intimā perlabuntur. Quod si ea esset humani ingenii felicitas, ut vel latentes quaque rerum naturas cognosceret: tamen non inutilis esset definitio, quandoquidem & expressis vultuum, quos viuos intueri licet, effigies in picturis, (tanta est similitudinis illecebra) diligimus, & miramur.

Vide Cicer. Erit igitur huius definitionis virus, ubi non quid res sit, exiliter & enucleatè queritur, sed ubi iam nota exquisitis similitudinum ornamentiis est decoranda. Parum est si dicas, mens irati, mens est inquieta, & tumultuosa. Hoc ornatius, si cum D. Chrysostomo eloquatis:

Vide Chrys. Mens irati, forum est plenum tumultu, ubi multus est cunctum & redeuatum clamor, camelerunt ac sinorum frenmitus, argenteriorū & exterioriorū verisque cudentiū strepitus. Contraria mens tranquilla, & mitis, vertex est quispiā montis, qui clementiorem coeli auram nactus est, puros solis radios, limpidas fontium scaturientes, multasque florū amoenitates; & ista quantam habent dignitatem?

D. Chrys. Στραφός Χριστιανῶν ἐπίστε, στραφός τυφλῶν vulnerabilē δύνης, στραφός ἀτακτικού μέντου ἐπίστε, στραφός τινισθή πλανημένων δόξων, στραφός ἀδικημάτων ἐχθρῶν, στραφός πλησίων χαλινῶν, στραφός ὑπερηφάνων ἀντιτραγμα, στραφός διάλευντων ἐλευθερία, στραφός βαρβάρων φίλαιανθρώπων, στραφός βασιλέων μεγαλοπρέπεια, στραφός ανέμων νόμου, στραφός οἰκουμένης ἀσφέλεια, στραφός ὅπλον ἀχετα μάχητον, στραφός ἐπιώλειαν καθάριστος, στραφός βασιλῶν ἀναβοστή, στραφός κνιστῆς ἀφανησμός, στραφός Ελλήνων γνῶστις, στραφός θεοῦ σωτηρία, στραφός πολεμισμένων βούλετα, στραφός χειμαζούμενων εἴδων, στραφός πλεόντων κυβερνήσις, στραφός διφτιῶν πατήρ, στραφός ἀγρέλων ὑμνολογία, στραφός διαβόλου πλῆτις, στραφός δαιμόνων δέσμωτος, quae omnia intellectu facilitia sunt.

Vides quae in hac definitione diuinitas, quo-

coglobatae similitudines? Differunt autem à similitudine, quod in similitudine res dicatur per imaginem, & comparationem: hic sine cōparatione affimetur. Consuetum est autem SS. Patribus ita definire in *August.* vt, ambitio est furile malum, secretum virus, doli artifex, *Bern. de confid. l. 3.* mater hypocrisis, lioris parens, vitorum origo, tinea sanctitatis.

De Definitione per Negationem.

CAPUT XXII.

Vltimum genus definitionis sit per negationem, ubi orator exprimendo quid res non sit, auditotibus colligendum relinquunt quid sit. Ut quid sit libertas quæris? nulli rei seruire, nulli necessitati, nullis casibus. Seneca ad Lucilium. Est illud vistatisimum in diuinis definitionibus: & disertissime expressit Maximus Tyrius, pulchrum Deum dicam, & pulchritudinum omnium pulcherrimum. Haud quidem *Maximus* pulchrum corpus, sed unde pulchritudo in *Tirius in corpora emanat*, neque etiam pulchrum præorat. de Deo. rum, sed unde, & præta, & ames, & mare, cœlum ipsum, cœlestesque Dij pulchritudinem decerpunt. Inde enim pulchritudo omnis, tanquam ex perenni, purissimoque fonte, ad nos usque perlabitur, tantumque, aut fortitudinis, aut firmitatis, aut salutis rebus in singulis, quanum ab eo fonte resparguntur. Ex quo si nihilum hauriant, continuo turpes, dissolutæ, corruptæque tabescunt. Hoc tibi si satis est, Deum in ipxisti. Si minus, qua non alia poterunt eiusdem naturæ interpretationem profere? Fac in eo, nec magnitudinem, nec colorem, nec figuram aliquam cogites, non aliud præterea quicquam, quod materia pati concurat. Ex quo fit etiam, ut ea diuinæ naturæ præstantia suarum tenebrarum latibulo inclusa, ratione nostri *υπερ* (Non) aut (*nihil*) appelletur, ut nonnulli philosophantur in *Deus* *υπερ* hunc Exodi locum. Estne Dominus in nobis?

X Neque vero tantum his negationibus, sed casto plerumque silentio vntunt oratores, tanta Dei maiestate perculsi: & præclare vobis nos psalm. 65. legimus. Te decet hymnus Deus in Sion. Verba Davidis Hebraica sonant. *Tibi silentium laus Deus in Sion* *לְךָ רַבִּיה תְּהִלָּה אֱלֹהִים בָּצֵוי* quod silen-